

**СЪВЕТ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ**

**Брюксел, 28 ноември 2013 г. (03.12)
(OR. en)**

**Междуинституционално досие:
2011/0204 (COD)**

**16991/13
ADD 1**

**JUSTCIV 291
CODEC 2756**

ДОПЪЛНЕНИЕ КЪМ БЕЛЕЖКА

От: Председателството

До: Съвета

№ предл. Ком.: 13260/11 JUSTCIV 205 CODEC 1280

№ предх. док.: 16571/13 JUSTCIV 275 CODEC 2660 ADD 1

Относно: Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на европейска заповед за заповор на банкови сметки с цел улесняване на трансграничното събиране на вземания по граждански и търговски дела
— Общ подход

Приложено се изпраща на делегациите текстът на членовете и на някои избрани съображения от посоченото по-горе предложение, предложен от председателството като компромис с оглед на приемането на общ подход от Съвета (Правосъдие и вътрешни работи) на заседанието му на 5 и 6 декември 2013 г.

Промените спрямо текста на предложението на Комисията са отбелязани с **получер шрифт** и (...) за заличения текст.

Глава 1

Предмет, обхват и определения

Член 1

Предмет

1. С настоящия регламент се създава европейска процедура (...), която дава възможност на даден кредитор да получи европейска заповед за запор на банкова сметка (наричана по-нататък „заповед за запор“ или „заповед“), с която да се попречи на длъжника¹ да застраши последващо изпълнение на иска на кредитора чрез прехвърляне или изтегляне на средства до посочения в заповедта размер, държани от него или от негово име в банкова сметка в държава членка.
2. Заповедта за запор е достъпна за кредиторите като алтернатива на (...) мерки за запор, предвидени в националното законодателство на държавите членки.

---

¹ Член 1 може да бъде пояснен чрез съображения, формулирани по следния начин (въз основа на съображения (6) и (8) от предложението на Комисията):

Един кредитор следва да е в състояние да получи обезпечителна мярка под формата на заповед за запор, която да предотвратява прехвърлянето или изтеглянето на средства, държани от неговия длъжник в банкова сметка в държава членка, ако той е изправен пред опасността (...) без такава мярка последващото изпълнение на неговия иск срещу длъжника да бъде възпрепятствано или съществено затруднено. Запорът на средства, държани в банковата сметка на длъжника, следва да предполага, че не само на самия длъжник, но и на лица, упълномощени от него да извършват плащания чрез тази сметка, напр. чрез постоянно платежно нареждане или чрез директен дебит или ползване на кредитна карта, следва да се попречи да използват средствата.

Процедурата, установена с настоящия регламент, следва да служи като допълнително и факултативно средство за кредитора, (...) който има свободата да използва всякаква друга процедура за получаването на еквивалентна мярка съгласно националното законодателство.

Член 2

Обхват

1. Настоящият регламент се прилага по отношение на парични вземания **по** трансгранични граждански и търговски дела, както са определени в член 3, независимо от естеството на съда или правораздавателния орган. Той не обхваща, по-специално, данъчни, митнически или административни дела, **ни** **отговорността на държавата за действия или бездействия при упражняването на държавна власт („acta iure imperii“).**
2. Настоящият регламент не се прилага за:
  - аа) **имуществени права, произтичащи от брачни правоотношения или от отношения, които съгласно приложимото към тях право имат последици, сходни на тези, произтичащи от брак;**
  - аб) **завещания и наследяване, включително задължения за издръжка, произтичащи в случай на смърт;**
  - а) **искове срещу длъжник, по отношение на когото са започнати производства по обявяване в несъстоятелност, производства, свързани с прекратяване на дейността на неплатежоспособни дружества или други юридически лица, по съдебни споразумения, конкордати или аналогични производства²;**
  - б) социална сигурност;
  - в) арбитраж.

---

² Член 2, параграф 2 може да бъде пояснен чрез съображения, формулирани по следния начин (въз основа на съображение 9 от предложението на Комисията):

Приложното поле на настоящия регламент следва да включва всички граждански и търговски дела, с изключение на някои ясно определени въпроси. По-специално, настоящият регламент не следва да се прилага (...) за иски срещу длъжник в производство по несъстоятелност. Това предполага, че не може да бъде издадена заповед за запор срещу длъжника, след като срещу него вече е започнато производство по несъстоятелност по смисъла на Регламент (ЕО) № 1346/2000 относно производството по несъстоятелност. От друга страна, изключването следва да позволява на синдик, който се опитва да възстанови ощетените плащания, извършени от длъжника към трети страни, да използва заповедта за запор с цел да обезпечи това възстановяване.

3. Настоящият регламент не се прилага по отношение на банкови сметки, които съгласно правото (...) на държавата членка, **в която се държи сметката, се ползват с имунитет³ срещу заповед (...), нито по отношение на сметки, които се държат във връзка с функционирането на някоя от системите, определени в член 2, буква а) от Директива 98/26/ЕО⁴.**
4. (...)
5. **Настоящият регламент не се прилага спрямо банкови сметки, държани от и в централни банки, когато те действат в качеството си на органи на паричната политика.**

Член 3

(...) Трансгранични дела⁵

1. За целите на настоящия регламент едно (...) дело е трансгранично, **ако банковата сметка или сметки за запориране със заповедта за заповед се държат (...)** в държава членка, която е различна от:
- а) **държавата членка, в която съдът е сезиран с молба за издаване на заповед за заповед в съответствие с член 6, или**
  - б) **държавата членка по местоживееене на кредитора.**

---

³ В съображенията може да се поясни, че „банкови сметки, които съгласно правото на държавата членка, в която се държи сметката, се ползват с имунитет срещу заповед“, включват банкови сметки, които не могат да бъдат запорирани по силата на еквивалентна национална уредба.

⁴ Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1988 г. относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа (ОВ L 166, 11.6.1998 г., стр. 45).

⁵ Член 3 може да бъде пояснен чрез съображения, формулирани по следния начин:

Настоящият регламент следва да се прилага единствено спрямо трансгранични дела и следва да съдържа определение какво представлява трансгранично дело в този конкретен контекст.

Така например наличие на трансгранично дело следва да има, когато съдът, уреждащ прилагането на заповед за заповед, се намира в една държава членка, а банковата сметка — обект на заповедта за заповед, се държи в друга държава членка.

Настоящият регламент не следва да се прилага спрямо заповед на сметки, държани в държавата членка на съда, сезиран за прилагането на заповедта за заповед, ако местожителството на кредитора е в същата държава членка, дори когато кредиторът същевременно е подал молба за заповед за заповед по отношение на сметка или сметки, държани в друга държава членка. В този случай кредиторът следва да подаде две отделни молби (една за заповед за заповед и една за национална мярка).

2. Моментът, спрямо който се определя дали е налице трансгранично дело, е датата, на която молбата за издаване на заповед за запор е подадена в съда, компетентен да издаде заповедта за запор.

Член 4

Определения

За целите на настоящия регламент:

- (1) „банкова сметка“ или „сметка“ означава всяка сметка, съдържаща **финансови средства**, държана в банка на името на **длъжника** или на името на трета страна от името на **длъжника**;
- (2) „банка“ означава **кредитна институция, както е определена в член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013^{6,7} включително клоновете (по смисъла на член 4, параграф 1, точка 17 от същия регламент) на кредитни институции с главно управление във или — съгласно член 47 от Директива 2013/36/ЕС⁸ — извън Съюза, когато тези клонове са разположени в Съюза.**

---

⁶ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

⁷ За по-голяма яснота в съображенията може да се посочи, че кредитни институции по смисъла на това определение означава предприятия, чиято дейност се състои в приемането на депозити или други подлежащи на изплащане суми от населението и в предоставянето на кредити за собствена сметка, което следователно не включва институциите, които не приемат депозити (т.е. институции, осигуряващи експортно финансиране и финансиране за инвестиционни проекти или проекти в развиващите се страни, или институции, предоставящи услуги на финансовите пазари).

⁸ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

- (3) (...)
- (4) (включено в точка 5)
- (5) „парични средства“ означава: **пари, кредитирани по сметка във всякаква валута, или други подобни вземания, даващи право на изплащане на пари, като например депозити на паричния пазар⁹**;
- (6) „държава членка, в която се държи сметката“ означава:
- а) държавата членка, посочена в IBAN (международен номер на банкова сметка) на сметката;
- б) за банкова сметка **без IBAN** — държавата членка, в която се намира **централното управление на банката**, в която се държи сметката, или — **когато сметката се държи в клон** — държавата членка, в която се намира **клонът¹⁰**;
- (7) „иск“ означава (...) иск за плащане на определена, станала дължима сума пари, или иск за плащане на определима сума пари, който произтича от трансакция или от вече настъпило събитие, при условие че този иск може да бъде предявен **пред съда¹¹**;

---

⁹ Това определение отговаря на определението за „парични средства“ в член 2, параграф 1, буква г) от Директива 2002/47/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 юни 2002 г. относно финансовите обезпечения (ОВ L 168, 27.6.2002 г., стр. 43).

¹⁰ Този параграф има за цел да включи в проекта за регламент принципите на член 19 от Регламент Рим I (Регламент (ЕО) № 593/2008).

¹¹ Точка 7 на член 4 може да бъде пояснена чрез съображения, формулирани по следния начин:

Заповедта за запор следва да е достъпна за обезпечаване на вземания, които вече са станали дължими. Тя следва да е достъпна и за вземания, които още не са дължими, доколкото тези вземания произтичат от вече настъпила трансакция или събитие и техният размер може да бъде определен, включително за вземания, свързани с гражданска отговорност, деликт или квазиделикт, и граждански иски за вреди или реституция въз основа на акт, който дава основание за наказателно производство. (Последната част от това съображение е формулирана съгласно член 7, параграфи 2 и 3 от Регламент Брюксел I (Регламент (ЕС) № 1215/2012).

- (7а) „кредитор“ означава физическо лице с местоживеене в държава членка или юридическо лице с местоживеене в държава членка или друго образувание с местоживеене в държава членка¹² с процесуална правоспособност съгласно правото на държава членка, което подава молба за издаване на заповед за запор или вече е придобило такава заповед във връзка с иск съгласно определението в точка 7;
- (7б) „длъжник“ означава физическо или юридическо лице или друго образувание с процесуална правоспособност съгласно правото на държава членка, срещу което кредитор се стреми да получи или вече е получил заповед за запор във връзка с иск съгласно определението в точка 7;

---

¹² Географският обхват на предложениния регламент ще бъде допълнително пояснен посредством съображения, които могат да бъдат формулирани по следния начин:

Настоящият регламент следва да се прилага само за държавите членки, които са обвързани от него в съответствие с Договорите. Във връзка с това процедурата за получаване на европейска заповед за запор на банкови сметки, предвидена в настоящия регламент, следва да бъде на разположение само на кредитори с местоживеене в държава членка, която е обвързана от настоящия регламент, а заповедите, издадени съгласно настоящия регламент, следва да се отнасят само до запор на банкови сметки, държани в такава държава членка.

В съответствие с член 3 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за функционирането на Европейския съюз, Ирландия уведоми за желанието си да участва в приемането и прилагането на настоящия регламент.

В съответствие с членове 1 и 2 от посочения по-горе Протокол № 21 Обединеното кралство не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързано от него, нито от неговото прилагане. Това обаче не засяга възможността Обединеното кралство да уведоми за намерението си да приеме настоящия регламент след приемането му в съответствие с член 4 от посочения Протокол.

В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.

Освен това, географският обхват на регламента ще бъде ясен за потребителите и от стандартните формуляри, в които на съответните места, указващи местоживеенето на кредитора, местоположението на банковата сметка и местоположението на сезирания съд/органи, ще бъдат изброени само тези държави членки, които са обвързани от регламента в съответствие с Договорите.

- (14a) „компетентен орган“ означава орган или органи, който/които държава членка е определила като компетентен(и) за получаването, предаването или връчването съгласно член 13, параграф 2, член 24, параграфи 3, 5 и 6, член 27, параграф 1б, член 28, параграф 3, член 28а, параграф 3 и член 35б, параграф 5, буква а);
- (15) „местоживеене“ означава местоживеене, както е определено в член 62 и член 63 от Регламент (ЕС) № 1215/2012¹³.

Глава 2

Процедура за получаване на заповед за запор

Член 5

Достъп

1. **Заповедта за запор е достъпна за кредитора в следните ситуации:**
  - а) **преди кредиторът да предприеме (...) действия в някоя държава членка за образуване на съдебно производство срещу длъжника по същество (...) или на всеки етап по време на това производство до момента на постановяване на съдебното решение или на одобряването или сключването на съдебна спогодба;**
  - б) (...)
  - в) (...) след като кредиторът е получил в държава членка съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, **който изисква длъжникът да заплати сумата по иска на кредитора.**
2. *(преместен в буква в) по-горе)*

(...)

---

¹³ Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (преработен текст), (ОВ L 351, 20.12.2012 г., стр. 1).

Член 6
Компетентен съд

1. (...)
2. **Когато кредиторът все още не е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, компетентни да издават заповед за заповор са съдилищата на държавата членка, които са компетентни да се произнесат по същество (...)** съгласно съответните (...) приложими правила за компетентност ¹⁴. (...)
3. (...)
4. **Независимо от параграф 2, когато длъжникът е потребител, сключил договор с кредитор за цел, която може да се счита за попадаща извън предмета на дейност или професията на длъжника, компетентни да издават заповед за заповор, целяща да се обезпечи иск, свързан с въпросния договор, са единствено съдилища в държавата членка, в която длъжникът има местоживеене.**
- 5¹⁵. (...) Когато кредиторът вече е получил съдебно решение или е постигнал съдебна спогодба (...), компетентни да издадат заповедта за заповор за иска, посочен в решението или спогодбата, са съдилищата на държавата членка, в която е издадено решението или е одобрена или сключена съдебната спогодба.
- 6¹⁶. Когато кредиторът е получил автентичен акт, (...) компетентни да издадат заповедта за заповор за иска, посочен в автентичния акт, са съдилищата, определени за тази цел в държавата членка, в която е съставен автентичният акт (...).

---

¹⁴ Член 6 може да бъде пояснен чрез съображение, формулирано по следния начин (въз основа на първото изречение от съображение 11 в предложението на Комисията):
За да се осигури (...) тясна връзка между производствата за издаване на заповед за заповор и производствата по същество, международна компетентност да издават заповедта следва да имат съдилищата на държавата членка, които са компетентни да се произнесат по същество.

¹⁵ Член 14, параграф 1 от предложението на Комисията.

¹⁶ Член 14, параграф 2 от предложението на Комисията.

Член 7

Условия за издаване на заповед за запор¹⁷

1. Съгласно параграф 1а съдът издава заповед за запор,(...) когато кредиторът е представил (...) достатъчно доказателства, за да се увери съдът (...), че е налице спешна необходимост от мярка за защита под формата на (...) заповед за запор, тъй като съществува реална опасност без такава мярка последващото изпълнение на иска на кредитора срещу длъжника да бъде възпрепятствано или значително затруднено (...)¹⁸.

---

¹⁷ Член 7 може да бъде пояснен чрез съображения, формулирани по следния начин (въз основа на съображение 12 от предложението на Комисията):

В условията за издаване на заповед за запор следва да се постигне подходящ баланс между интереса на кредитора да получи заповед (...) и интереса на длъжника да предотврати злоупотреба със заповедта.

Вследствие на това, когато кредиторът подава молба за заповед за запор преди да е получил съдебно решение, съдът, до който е подадена молбата, следва да се убеди въз основа на доказателствата, предоставени от кредитора, че има вероятност искът на кредитора срещу длъжника да бъде удовлетворен по същество.

Освен това във всички случаи, дори когато вече е получил съдебно решение, кредиторът трябва да докаже по убедителен начин пред съда, че неговият иск спешно се нуждае от съдебна закрила и че без заповедта за запор изпълнението на съществуващото или на бъдещо съдебно решение може да бъде възпрепятствано или значително затруднено, тъй като съществува реална опасност за кредитора, докато започне изпълнението на съществуващото или бъдещо съдебно решение, длъжникът да е пропилял, укрил или унищожил активите си или да се е разпоредил с тях на по-ниска стойност, в необичаен размер или чрез необичайно действие.

Съдът следва да оцени доказателствата, представени от кредитора, за наличие на такава опасност. Те могат да бъдат свързани например с поведението на длъжника по отношение на иска на кредитора или, при предишен спор между страните, с кредитната история на длъжника, с естеството на активите на длъжника и с всякакви неотдавнашни действия на длъжника по отношение на активите му. При оценка на доказателствата съдът може да прецени, че тегленията по сметки и разходите от страна на длъжника за поддържане на нормалния ход на неговата стопанска дейност или за покриване на текущи сметки на семейството му сами по себе си не са необичайни действия. Самото неплащане или оспорване на иска или просто фактът, че длъжникът има повече от един кредитор, сами по себе си не следва да се считат за достатъчно доказателство, обосноваващо издаването на заповед. Нито пък самият факт, че финансовото състояние на длъжника е затруднено или се влошава, следва сам по себе си да представлява достатъчно основание за издаването на заповед. Съдът обаче може да вземе предвид тези фактори при цялостната преценка за съществуването на риска.

¹⁸ Съответства на предишната буква б) от член 7, параграф 1 и член 14а.

- 1а. Когато кредиторът все още не е получил в която и да е държава членка съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, чрез които от длъжника се изисква да изплати сумата по иска на кредитора, последният представя и (...) достатъчно доказателства, за да се увери съдът, че има вероятност искът му срещу длъжника да бъде удовлетворен по същество (...) ¹⁹.
2. (...)

Член 8

Молба за издаване на заповед за запор

1. Молбите за издаване на заповед за запор се подават, като се използва формулярът, установен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 50, параграф 2.
2. Молбата (...) включва следната информация:
- аа) наименованието и адреса на съда, до който е подадена молбата;**
- а) данни за кредитора: име и данни за връзка (...) и, където е приложимо, име и данни за връзка на представителя на кредитора и:**
- i) когато кредиторът е физическо лице — датата на раждане и, ако е приложимо и ако има ²⁰, идентификационен номер или номер на паспорта; или**
- ii) когато кредиторът е юридическо лице или друго образувание с процесуална правоспособност съгласно правото на държава членка — държавата на учредяване/образуване/регистрация и идентификационния или регистрационния номер или, когато такива не съществуват — датата и мястото на учредяване/образуване/регистрация (...);**

---

¹⁹ Заменя предишната буква а) от член 7, параграф 1.

²⁰ Моля, обърнете внимание, че текстът е съобразен с формулировките, използвани в стандартните формуляри в Регламент Брюксел I (преработен), и че тази разпоредба следва да се тълкува във връзка с член 21, параграф 1а, съгласно който съдът може да прикани кредитора да допълни своята молба.

- б) **данни за длъжника: име и данни за връзка (...)** и, когато е приложимо, **име и данни за връзка на представителя на длъжника, както и ако такива съществуват²¹:**
- і) **когато длъжникът е физическо лице — датата на раждане и идентификационен номер или номер на паспорта; или**
  - іі) **когато длъжникът е юридическо лице или друго образувание с процесуална правоспособност съгласно правото на държава членка — държавата на учредяване/образуване/регистрация и идентификационния или регистрационния номер или, когато такива не съществуват — датата и мястото на учредяване/образуване/регистрация;**
- в) **номер, с който може да бъде идентифицирана банката, като IBAN или BIC и/или името и адреса на банката, където длъжникът притежава една или повече сметки, подлежащи на заповор;**
- ва) **ако има такъв, номер на сметката или сметките, подлежащи на заповор, и указание в такива случаи дали следва да бъдат заповорирани някакви други сметки на длъжника, притежавани в същата банка;**
- вб) **когато нито един компонент от информацията, изисквана по буква в), не може да бъде предоставен²² — декларация, че е подадено искане за получаване на информация за сметката (...) съгласно член 17 и обосновка защо кредиторът счита, че длъжникът има една или повече сметки в банка във въпросната държава членка;**

---

²¹ Във връзка с това вж. член 26, параграф 1в. В стандартния формуляр може да бъде посочено, че ако кредиторът не представи пълната информация, той поема риск заповедта да не може да бъде изпълнена.

²² От структурата на стандартните формуляри следва да става ясно, че в рамките на една молба е възможно да бъдат приложени успоредно букви в) и вб), когато те се отнасят до сметки в различни банки (в едни и същи или в различни държави членки). Така кредиторът ще може да посочи една или повече сметки/банки и да направи искане по член 17 за друга или други банки/сметки в една и съща молба.

- г) **сумата, за която се изисква заповед за заповед:**
- і) **когато кредиторът още не е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен инструмент — сумата по основния иск или част от нея²³, както и всякакви лихви (...), които подлежат на възстановяване съгласно член 18;**
  - іі) **когато кредиторът вече е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт — сумата по основния иск, която е посочена в съдебното решение, съдебната спогодба или автентичния акт, или част от нея, както и всякакви лихви и разходи, които подлежат на възстановяване съгласно член 18;**
- д) **когато кредиторът все още не е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт:**
- і) **описание на всички елементи от значение в подкрепа на компетентността на съда, в който е подадена молбата за заповедта за заповед;**
  - іі) **описание на всички обстоятелства от значение, посочени като основание за иска, и където е приложимо, на исканите лихви;**
  - ііі) **декларация, в която се посочва дали кредиторът вече е предприел действия за образуване на съдебно производство по същество срещу длъжника;**
- да)²⁴ **когато кредиторът вече е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт — декларация, че съдебното решение, съдебната спогодба или автентичният акт все още не е изпълнен или, ако е изпълнен отчасти, информация за степента на неизпълнение;**

---

²³ В съображение би могло да се обясни, че кредиторът следва да може да поиска издаване на заповед за заповед за сумата по основния иск или за по-ниска сума. Това би могло да бъде в негов интерес, ако например той вече е получил друго обезпечаване за част от иска си или когато част от иска не се оспорва.

²⁴ Член 15, буква е) от предложението на Комисията.

- е) описание на всички обстоятелства от значение, оправдаващи **издаването на заповедта за запор** съгласно изискванията на член 7, параграф 1;
- ж) *(преместена в буква д), подточка i) по-горе)*
- жа) когато е приложимо, информация за причините, поради които кредиторът счита, че следва да бъде освободен от учредяване на гаранция съгласно член 16а;**
- з) списък на доказателствата, представени (...) от **кредитора**;
- и) (...)
- й) декларация, **предвидена в член 19**, дали **кредиторът** е сезирал други съдилища **или органи (...)** с молба за издаване на (...) равностойна (...) национална заповед (...) **или дали подобна заповед вече е била получена или отказана, както и — ако е била получена — степента, до която заповедта е била изпълнена;**
- к) **по желание, информация за банковата сметка на кредитора, която да се използва за евентуално доброволно плащане на иска от длъжника²⁵;**
- л) декларация, че доколкото на кредитора е известно, информацията, представена от него в молбата, е вярна и пълна и че кредиторът е наясно, че всяко предумишлено невярно или непълно твърдение може да доведе до правни последици съгласно правото на държавата членка, в която е подадена молбата, или до отговорност съгласно член 16б.

---

²⁵ Настоящият параграф следва да се тълкува във връзка с член 26, параграф 1б и член 21б, параграф 2, буква з).

3. Към молбата се прилагат съответните придружаващи документи, **а когато кредиторът вече е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт** — препис на съдебното решение, съдебната спогодба или автентичния акт, който отговаря на условията, необходими за установяване на автентичността му.
4. Молбата **и придружаващите документи** могат да бъдат подадени посредством всякакви средства за комуникация, включително електронни, **които са приети съгласно процедурните правила на държавата членка, където е подадена молбата.**

Член 9

(преместен в член 21, параграфи 1 и 1а)

Член 10

(преместен в член 15а)

Член 11

Събиране на доказателства

1. **Съдът взема решение с писмена процедура въз основа на информацията и доказателствата, предоставени от кредитора в неговата молба или към нея. Ако (...) съдът счита, че предоставените доказателства не са достатъчни, той може, когато националното право го разрешава, да поиска кредиторът да представи допълнителни документални доказателства.**
2. **Независимо от параграф 1 и като се спазва член 15а, съдът може да използва също така всеки друг подходящ метод за събиране на доказателства, който е на разположение съгласно националното право, като например изслушване на кредитора или неговия(ите) свидетел(и), включително чрез видеоконферентна връзка или други комуникационни технологии, при условие че това не забавя ненужно производството.**

Член 12
(преместен в член 16а)

Член 13
Образуване на производство по същество

1. Когато кредиторът е подал молба за издаване на заповед за запор преди започването на производство по същество по въпроса²⁶, той стартира такова производство и предоставя доказателство за това на съда, в който е подадена молбата за издаване на заповед за запор, до 30 дни след датата, на която е подал молбата (...), или до 14 дни от датата на издаване на заповедта, в зависимост от това, коя от двете дати е по-късна. Освен това съдът, по искане на длъжника, може да удължи срока, например за да даде възможност на страните да уредят иска, като информира двете страни за това.

2. Ако съдът не е получил доказателство за образуването на производство в рамките на срока, посочен в параграф 1, заповедта за запор се отменя или изпълнението ѝ се прекратява и страните биват информирани за това.

Когато съдът, издал заповедта за запор, се намира в държавата членка по изпълнение, отмяната на заповедта или прекратяването на изпълнението ѝ в тази държава членка се извършва в съответствие с нейното законодателство.

---

²⁶ В съображение би могло да се поясни, че производството по същество ще обхваща всякакви производства, целящи да се получи изпълнително основание по иска, и включващи например и производства като френската „procédure de référé“.

Когато отмяната на заповедта или прекратяването на изпълнението ѝ трябва да се извърши в държава членка, различна от държавата членка по произход, съдът отменя заповедта за заповед, като използва формуляра за отмяна, установен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 50, параграф 2²⁷, и предава отмяната в съответствие с член XX на компетентния орган на държавата членка по изпълнение. Този орган извършва отмяната, като прилага член 24 по целесъобразност.

- 3²⁸. За целите на параграф 1 производствата по същество се считат за започнали:
- а) в момента, в който документът за образуване на производството или равностоен документ е внесен в съда, при условие че кредиторът впоследствие не е пропуснал да предприеме изискуемите стъпки, за да се извърши връчване на длъжника, или
  - б) ако документът трябва да бъде връчен, преди да бъде внесен в съда, в момента, в който е получен от отговорната за връчването служба, при условие че кредиторът впоследствие не е пропуснал да предприеме изискуемите стъпки, за да внесе документа в съда.

Отговорният за връчването орган, посочен в буква б), е първият орган, който получава документите за връчване.

---

²⁷ Има предложение да се предвиди отделен формуляр за отмяна на заповед за заповед, за да се ускори процедурата по отменяне на заповедта.

²⁸ Този параграф използва като образец член 32, параграф 1 от Регламент № 1215/2012 (преработения Брюксел I).

Член 14

(...)

1. (преместен в член 6, параграф 5)
2. (преместен в член 6, параграф 6)
3. (...)
4. (...)

Член 15

(включен в член 8)

Член 15a²⁹

Процедура ex parte³⁰

Длъжникът не се уведомява за молбата за заповед за запор, нито бива изслушан преди издаването на заповедта (...).

Член 16

(преместен в член 8, параграф 2, буква в))

---

²⁹ Първоначално член 10 от предложението на Комисията.

³⁰ Член 15а може да бъде пояснен чрез съображение, формулирано по следния начин (въз основа на съображение 13 от предложението на Комисията):

За да се гарантира ефектът на изненадата на заповедта за запор, както и че заповедта ще бъде полезно средство за кредитор, който се опитва да си възстанови дългове от длъжник при трансгранични случаи, длъжникът следва да не бъде информиран за молбата, нито да бъде изслушан преди издаването на заповедта или уведомен за заповедта преди привеждането ѝ в действие. Ако въз основа на доказателствата и информацията, представени от кредитора или, по целесъобразност, от неговия(ите) свидетел(и), съдът не е убеден, че запорът на сметката или на сметките е обоснован, той не следва да издава заповед. Предвид липсата на предварително изслушване на длъжника настоящият регламент следва да предвиди други предпазни мерки с цел защита на правата на длъжника.

1. Преди да издаде заповед за запор, когато кредиторът още не е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен инструмент, съдът изисква от кредитора да учреди гаранция (...) в размер, достатъчен, за да се предотврати злоупотреба с процедурата, предвидена в настоящия регламент, и да се гарантира обезщетение за всички вреди, понесени от длъжника в резултат на заповедта, доколкото кредиторът е отговорен за такива вреди съгласно член 16б. По изключение съдът може да отмени това изискване, ако счете, че подобна гаранция е нецелесъобразна предвид обстоятелствата по конкретния случай.

---

³¹ Първоначално член 12 от предложението на Комисията.

³² Член 16а може да бъде пояснен чрез съображения, формулирани по следния начин (въз основа на първото изречение от съображение 15 в предложението на Комисията):

Чрез настоящия регламент следва да се предоставят достатъчни предпазни мерки срещу злоупотреба със заповедта. Една такава важна предпазна мярка следва да бъде възможността да се изиска от кредитора да учреди гаранция, за да може да осигури обезщетение на длъжника на по-късен етап за всяка вреда, която може да е претърпял в резултат на заповедта за запор. В зависимост от националното право такава гаранция може да се учреди под формата на парична гаранция или алтернативно обезпечение, например банкова гаранция или ипотека. Съдът следва да има правото да определи сумата на гаранцията, която е достатъчна за предотвратяване на злоупотреба със заповедта за запор и за осигуряване на обезщетение на длъжника, и, при липсата на конкретни доказателства за размера на евентуалните щети, счита сумата, при която е била издадена заповедта, като насока за определяне на размера на гаранцията.

В случаи, при които кредиторът все още не е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, чрез които от длъжника се изисква да изплати иска на кредитора, учредяването на гаранция следва да бъде правило, а съдът следва да освобождава от това изискване само в изключителни случаи, ако счете, че подобна гаранция е нецелесъобразна при обстоятелствата по конкретния случай. Такива обстоятелства биха били, например, че кредиторът има особено силни аргументи, но не разполага с достатъчно средства за учредяване на гаранция, че искът се отнася за издръжка или изплащане на заплати или че искът е в такъв размер, че няма вероятност заповедта да причини вреда на длъжника (напр. дълг, свързан с малко предприятие).

В случаи, при които кредиторът вече е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, учредяването на гаранция следва да се остави на преценката на съда. Учредяването на гаранция може например да бъде целесъобразно, когато съдебното решение, чието изпълнение следва да се обезпечи със заповедта за запор, все още не е изпълнено или е изпълнено само временно поради текуща процедура на обжалване.

2. Когато кредиторът вече е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, преди да издаде заповедта, съдът може да изиска кредиторът да учреди гаранция съгласно посоченото в параграф 1, ако счете това за необходимо и целесъобразно предвид обстоятелствата по случая.
3. Ако съдът изисква учредяване на гаранция съгласно настоящия член, той информира кредитора за необходимата сума и за приемливите форми на гаранция съгласно правото на държавата членка, в която се намира съдът. Той посочва на кредитора, че ще издаде заповед за запор веднага след учредяването на гаранция в съответствие с посочените изисквания.

Член 16б

*Отговорност на кредитора*³³

1. Кредиторът носи отговорност за всякакви вреди, причинени на длъжника, по вина на кредитора, от заповедта за запор. Доказателствената тежест се носи от длъжника.
2. В посочените по-долу случаи се приема, че вината е на кредитора, освен ако той не докаже друго:
  - а) ако заповедта е отменена, тъй като кредиторът не е успял да започне производство по същество по въпроса, освен ако този пропуск не е вследствие на изплащането на иска от длъжника или друга форма на разплащане между страните;
  - б) ако кредиторът не е успял да поиска освобождаване на сумите, надвишаващи посоченото в заповедта за запор, съгласно член 28;

---

³³ В съображенията ще бъде пояснено, че в регламента следва да се предвиди като минимален стандарт отговорност на кредитора за всяка вреда, причинена на длъжника, по вина на кредитора, от заповедта за запор, и да се предвиди хармонизирано правило относно доказателствената тежест по отношение на специфичните основания за отговорност, посочени в регламента. В съображенията ще бъде пояснено също така, че в области, които не са обхванати от специфичните основания за отговорност, посочени в регламента, държавите членки ще могат да съхранят или да въведат в националното си право други основания или други видове отговорност, като например обективна отговорност, с цел да осигурят по-висока степен на закрила на длъжника.

- в) ако впоследствие се установи, че издаването на заповедта не е било уместно или е било уместно само за по-малка сума поради това, че кредиторът не е изпълнил задълженията си съгласно член 19; или
- г) ако заповедта е отменена или нейното изпълнение е прекратено, тъй като кредиторът не е изпълнил задълженията си във връзка с връчването или превода на документи или за предприемане на действия за коригиране на невръчването или липсата на превод съгласно настоящия регламент.

3. Въпреки параграф 1, държавите членки могат да съхранят или да въведат в националното си право други основания или други видове отговорност или правила относно доказателствената тежест. Всички други аспекти, свързани с отговорността на кредитора спрямо длъжника, които не са изрично разгледани в параграф 1 или параграф 2, се уреждат от националното право.

4. Приложимото право за отговорността на кредитора е правото на държавата членка по изпълнение.

Когато са запорирани сметки в повече от една държава членка, приложимото право е правото на държавата членка по изпълнение:

- а) в която се намира обичайното местожителство на длъжника, както е определено в член 23 от Регламент (ЕО) № 864/2007³⁴, или ако това е невъзможно,
- б) която иначе е в най-тясна връзка със случая³⁵.

---

³⁴ Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно приложимото право към извъндоговорни задължения („Рим II“) (ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 40).

³⁵ В съображенията ще бъде посочено, че сумата, запорирана в различните държави членки по изпълнение, би могла да бъде един от аспектите, свидетелстващи за най-тясна връзка.

5. **Настоящият член не урежда въпроса за евентуална отговорност на кредитора към банката или някоя трета страна.**

Член 17

Искане за получаване на информация относно сметка

1. **Когато кредиторът е получил в държава членка подлежащо на изпълнение съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, чрез който от длъжника се изисква да плати иска на кредитора, и кредиторът има основания да смята³⁶, че длъжникът има една или повече сметки в банка в дадена държава членка, но не знае нито наименованието и/или адреса на банката, нито BIC, IBAN, нито друг банков номер, с който да бъде установена банката, кредиторът може да поиска от съда, към който е отправена молбата за заповедта за заповед, да поиска от информационния орган на държавата членка по изпълнение да получи (...) информацията, необходима за установяване на банката или банките и на сметката(ите) на длъжника. (...) ³⁷**
2. **Кредиторът отправя своето искане в молбата за издаване на заповед за заповед. (...) Кредиторът обосновава защо счита, че длъжникът има една или повече сметки в банка във въпросната държава членка, и предоставя цялата значима информация, с която разполага, относно длъжника и сметката или сметките, които подлежат на запориране. Ако съдът, сезиран с молба за издаване на заповед за заповед, счита, че молбата на кредитора не е достатъчно обоснована, той я отхвърля.**
3. **Когато съдът е удовлетворен, че молбата на кредитора е добре обоснована и всички условия и изисквания за издаването на заповед за заповед са спазени, освен изискването за информация, определено в член 8, параграф 2, буква в), и когато, при необходимост, кредиторът е учредил гаранцията съгласно член 16а, (...) съдът предава искането за информация на информационния орган в държавата членка по изпълнение в съответствие с член XX.**

---

³⁶ В съображенията могат да се дадат примери за случаи, в които има основания да се смята, че даден длъжник има сметка в някоя държава членка, т.е. че длъжникът работи или упражнява професионална дейност в тази държава членка или има собственост там.

³⁷ Последното изречение на този параграф е включено в параграф 2.

4. **За да получи посочената в параграф 1 информация, информационният орган в държавата членка по изпълнение използва един от предвидените в тази държава членка методи в съответствие с параграф 5. (...)**³⁸
5. **Всяка държава членка предвижда в националното си законодателство най-малко един от следните методи за получаване на информацията, посочена в параграф 1:**
- а) **задължение за всички банки на нейна територия да разкриват, по искане на информационния орган, дали длъжникът има сметка при тях;**
  - б) **достъп на информационния орган до съответната информация, (...) когато тази информация се съхранява от публични органи или администрации в регистри или по друг начин;**
  - в) **възможност нейните съдилища да задължат длъжника да разкрие в коя банка или банки на нейна територия има една или повече сметки, когато такова задължение се придружава от заповед *in personam* от съда, с която му се забранява изтеглянето или прехвърлянето на средства от неговата сметка или сметки до размера, подлежащ на запориране съгласно заповедта за запор; или**
  - г) **всякакви други методи, които са ефективни и ефикасни за получаване на съответната информация, при условие че не са несъразмерни по отношение на разходи или време.**

Независимо от предвидения от държавата членка метод или методи, всички имащи отношение към получаването на информацията органи действат експедитивно.

---

³⁸ Второто изречение на този параграф е преместено в новия параграф 5а.

- 5а.** Веднага щом информационният орган в държавата членка по изпълнение получи информацията относно сметката, той я предава на съда, който я е поискал в съответствие с член XX.
- 5б.** Ако информационният орган не е в състояние да получи информацията по параграф 1, той информира отпращаващото искането съд за това. Когато в резултат от такава информация молбата за издаване на заповед за заповор е отхвърлена изцяло, отпращаващото искането съд незабавно освобождава всяко обезпечение, учредено от кредитора съгласно член 16а.
- 6.** (...) Когато съгласно параграф 4 информационният орган получава информация от банка или достъп до информация за сметка, съхранявана в регистри на публични органи или администрации, уведомяването на длъжника за разкриването на неговите лични данни се отлага с 30 дни, за да се предотврати застрашаването на действието на заповедта за заповор при предварително уведомяване.

Член 18

Лихви и разходи

- 1.** По искане на кредитора заповедта за заповор включва всички лихви, натрупани съгласно приложимото право по иска до датата на издаването на заповедта, при условие че размерът и видът на лихвите не са в нарушение на първостепенни повелителни норми в правото на държавата членка по произход.
- 2.** Когато кредиторът вече е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, по негово искане заповедта за заповор включва и разходите за получаване на въпросното основание, доколкото е било определено, че тези разходи трябва да бъдат понесени от длъжника.

Член 19

(...) *Паралелни молби (...)*

0. **Кредиторът не може да подава паралелни молби за заповед за запор срещу един и същи длъжник, целящи обезпечаване на един и същи иск до няколко съдилища едновременно.**
1. **В молбата си за издаване на заповед за запор кредиторът декларира дали е сезирал друг съд или орган с молба за издаване на (...) равностойна (...) национална заповед срещу същия длъжник, целяща обезпечаване на същия иск, както и дали вече е получил такава заповед. Кредиторът посочва и дали има молби за издаване на такава заповед, които са били отхвърлени като недопустими или неоснователни.**
2. **Ако в хода на производството по издаване на заповед за запор кредиторът получи равностойна (...) национална заповед срещу същия длъжник, обезпечаваша същия иск, той незабавно уведомява съда за това, както и за всяко последващо изпълнение на предоставената национална заповед. Кредиторът уведомява също съда дали има молби за издаване на равностойна национална заповед, които са били отхвърлени като недопустими или неоснователни.**
3. **Когато съдът бъде уведомен, че кредиторът вече е получил равностойна национална заповед, той решава, въз основа на всички обстоятелства по делото, дали издаването на заповед за запор, пълна или частична, продължава да бъде основателно(...).**

Член 20

(заличен)

Член 21

Решение по молбата за издаване на (...) заповед за запор

1. Съдът, който е сезиран с молба за издаване на **заповед за запор**, проверява дали са спазени **условията и изискванията по настоящия регламент**³⁹. (...)
- 1аа. **Съдът взема решението (...) без забавяне, но не по-късно от изтичане на сроковете по член 21а.**
- 1а. Когато **кредиторът не е предоставил цялата информация, изисквана съгласно член 8, съдът, сезиран с молбата, може да даде на кредитора възможност да допълни или поправи молбата в определен от съда срок (...), освен ако молбата е очевидно неоснователна или недопустима**⁴⁰. **В случай че кредиторът не допълни или не поправи молбата в определения срок, молбата се отхвърля.**
- 1б. **Заповедта за запор се издава за сума, оправдана предвид доказателствата, посочени в член 11 и приложимото към иска законодателство, и когато е необходимо, включва лихви и/или разходи съгласно член 18.**
Заповедта в никакъв случай не може да бъде издадена за сума, надвишаваща посочената от кредитора в неговата молба сума.
- 1в. **Решението се свежда до знанието на кредитора съгласно процедурата, предвидена от правото на държавата членка по произход за еквивалентни национални заповеди.**
2. *(преместен в новия член 21б)*
3. *(преместен в новия член 21а, параграф 1)*

---

³⁹ Това изречение съответства на член 9, параграф 1 от предложението на Комисията.

⁴⁰ Това изречение съответства на член 9, параграф 2 от предложението на Комисията.

4. *(преместен в новия член 21а, параграф 2)*
5. *(преместен в новия член 21а, параграф 3)*
6. *(включен в член 26, параграф 1а)*
7. *(преместен в новия член 21в)*

Член 21а

Срокове за вземане на решение по молба за издаване на заповед за запор

1. **Когато кредиторът все още не е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, съдът постановява решението си (...) до края на десетия работен ден след като кредиторът е подал или, когато е приложимо, допълнил молбата си (...).**
2. **Когато кредиторът вече е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, съдът постановява решението си до края на петия работен ден след като кредиторът е подал или, когато е приложимо, допълнил молбата си (...).**
3. **Когато съдът определи, съгласно член 11, параграф 2, че е необходимо (...) да бъдат изслушани кредиторът и евентуално неговият(те) свидетел(и), съдът провежда изслушването без отлагане (...) и постановява решението си до края на петия работен ден след провеждането на изслушването (...).**
4. **В случаите по член 16а сроковете, определени в параграфи 1, 2 и 3 от настоящия член, се прилагат спрямо решението, с което се изисква кредиторът да учреди гаранция. След като кредиторът учреди изискваната гаранция, съдът своевременно произнася своето решение по молбата за заповед за запор или, в зависимост от случая, решението си да поиска информация съгласно член 17.**
5. **Независимо от параграфи 1, 2 и 3 от настоящия член, в случаите по член 17 съдът постановява решението си без отлагане след получаване на информацията, посочена в член 17, параграф 5а или параграф 5б.**

Член 21б

Форма и съдържание на заповедта за запор

1. (...) Заповедта за запор се издава, като се използва формулярът, установен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 50, параграф 2, и на нея има печат, подпис и/или друг знак за удостоверяване на автентичността⁴¹, поставен от съда. Формулярът се състои от две части:
  - а) част А, съдържаща информацията, определена в параграф 2, която се предоставя на банката, кредитора и длъжника; и
  - б) част Б, съдържаща информацията, определена в параграф 3, която се предоставя на кредитора и на длъжника, наред с информацията по параграф 2.
2. Част А включва следната информация:
  - а) наименование и адрес на съда и номера на досието по делото;
  - б) данни за кредитора съгласно посоченото в член 8, параграф 2, буква а);
  - в) данни за длъжника съгласно посоченото в член 8, параграф 2, буква б);
  - г) наименование и адрес на банката, която трябва да изпълни заповедта;
  - д) ако кредиторът е предоставил номер на банковата сметка на длъжника в молбата, номера на сметката или сметките, подлежащи на запор; и където е приложимо — указание дали следва да бъдат запорирани други сметки на длъжника, държани в същата банка;

---

⁴¹ В съображенията може да се поясни, че методите за подписване на заповедта за запор следва да бъдат неутрални от технологична гледна точка, за да позволяват прилагането на съществуващите методи, като цифрово удостоверяване или надежден контрол на автентичността, както и бъдещо техническо развитие в тази област.

- (д1) когато е приложимо — указание, че номерът или номерата на сметката или сметките, подлежащи на запориране, са получени чрез молба по член 17 и че банката, когато това е необходимо съгласно член 26, параграф 1в, втора алинея, получава този номер/тези номера от информационния орган на държавата членка по изпълнение⁴²;**
- е) сумата, която ще бъде запорирана по силата на заповедта;**
- (е1) указание за банката за привеждане в действие на заповедта в съответствие с член 26;**
- ж) датата на издаване на заповедта;**
- з) ако кредиторът е посочил банкова сметка в своята молба съгласно член 8, параграф 2, буква к) — разрешение на банката съгласно член 26, параграф 1б за освобождаване и прехвърляне, ако това е поискано от длъжника и ако е разрешено от правото на държавата членка по изпълнение, на средства до посочения в заповедта размер от запорираната сметка в сметката, която кредиторът е посочил в своята молба;**
- и) информация къде да бъде намерен в електронен вид формулярът на декларацията по член 27.**

---

⁴² Вж. бележка под линия 48 относно член 26, параграф 1в, втора алинея, буква а).

3. Част Б включва следната информация:

- а) описание на предмета на делото и мотивите на съда за издаването на заповедта;**
- б) размера на гаранцията, учредена от кредитора, ако има такава;**
- в) когато е приложимо — срока за образуване на производство по същество по въпроса и за предоставяне на доказателство за това образуване на издаващия съд;**
- г) когато е приложимо — указание кои документи трябва да бъдат преведени съгласно член 47, параграф 1, трето изречение;**
- д) когато е приложимо — указание, че кредиторът е отговорен за предприемане на действия по изпълнението на заповедта и следователно, когато е приложимо, е отговорен за предаването ѝ на компетентния орган на държавата членка по прилагане съгласно член 24, параграф 3 и за предприемане на действия по връчването ѝ на длъжника съгласно член 28, параграфи 2, 3 и 4; както и**
- е) информация за средствата за правна защита, които са на разположение на длъжника.**

4. Когато заповедта за запор се отнася до сметки в различни банки, се попълва отделен формуляр (част А съгласно параграф 2) за всяка банка. В такъв случай формулярът за кредитора и длъжника (части А и Б съгласно параграфи 2 и 3) съдържа в параграф 2, буква г) списък на всички включени банки.

Член 21в

Срок на действие на запора

Средствата, запорирани съгласно заповедта за запор, остават запорирани съгласно предвиденото в заповедта или във всякакви последващи изменения или ограничения съгласно глава 4:

- а) докато заповедта бъде отменена;
- аа) докато изпълнението на заповедта бъде прекратено; или
- б) (...) докато (...) мярка за изпълнение на съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен инструмент, получен от кредитора и свързан с иска, за чието обезпечаване се издава заповедта, не произведе действие по отношение на запорираните със заповедта средства.

Член 22

Обжалване на отказ за издаване на заповед за запор

1. Кредиторът има право да обжалва решението на съда, с което неговата молба за издаване на заповед за запор е била отхвърлена (...) изцяло или частично.
2. Такава жалба се подава в срок от 30 дни от датата, на която кредиторът е бил уведомен за решението по параграф 1. Тя се подава до съда, посочен от въпросната държава членка съгласно член 48, параграф 1, буква в).

3. Когато молбата за заповед за запор е била отхвърлена изцяло, жалбата се разглежда посредством процедурата *ex parte*, предвидена в член 15а.

43

ГЛАВА 3

ИЗПЪЛНИТЕЛНА СИЛА И ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ЗАПОВЕДТА

Член 23

Признаване

Заповед за запор, издадена в държава членка съгласно настоящия регламент, се признава в останалите държави членки без да е необходима специална процедура и подлежи на изпълнение в друга държава членка без да има необходимост от декларация за изпълнителна сила (...).

Член 24

Привеждане в действие на заповедта за запор

1. (...) При спазване на разпоредбите на настоящата глава, изпълнението на заповедта на запор се осъществява в съответствие с процедурите, приложими за изпълнението на еквивалентни национални заповеди в държавата членка, в която се поддържа сметката (държава членка по изпълнение).
2. Всички органи, които участват в изпълнението на заповедта, действат без отлагане.

---

⁴³ В съображение може да се поясни, че правото на кредитора да обжалва съгласно настоящия член не засяга възможността той да подаде нова молба за заповед за запор въз основа на нови факти или нови доказателства.

3. Когато заповедта за запор е издадена в държава членка, различна от държавата членка по изпълнение, за целите на параграф 1, част А от заповедта съгласно посоченото в член 21б, параграф 2, както и един празен стандартен формуляр за декларацията по член 27, се предават в съответствие с член XX на компетентния орган в държавата членка по изпълнение.

Прехвърлянето се извършва от издаващия съд или от кредитора, в зависимост от това кой отговаря съгласно правото на държавата членка по произход за предприемане на стъпки за откриване на изпълнителното производство.

4. Заповедта се придружава, когато това е необходимо, от превод или транслитерация на официалния език на държавата членка по изпълнение или, при наличие на няколко официални езика в тази държава членка, на официалния език или един от официалните езици на мястото, където трябва да се приведе в действие заповедта. Такъв превод или транслитерация се предоставя от издаващия съд, като се използва съответният езиков вариант на стандартния формуляр, посочен в член 21б.
5. Компетентният орган на държавата членка по изпълнение предприема необходимите стъпки за изпълнението на заповедта в съответствие с националното право⁴⁴.
6. Когато заповедта за запор засяга повече от една банка в една и съща или в различни държави членки, на компетентния орган на съответната държава членка по изпълнение се предава отделен формуляр за всяка банка съгласно посоченото в член 21б, параграфи 2 и 4.

---

⁴⁴ В съображение може да се поясни, че от националното право на държавата членка по изпълнение се определя дали таксите за изпълнение на заповедта за запор могат да се искат предварително.

Член 25
(преместен в член 28а)

Член 26
Привеждане в действие на заповедта за запор

1. Банката, до която е адресирана заповед за запор, я изпълнява веднага след като получи тази заповед или, когато това е предвидено в правото на държавата членка по изпълнение, съответното указание за изпълнение на заповедта. (...)

1а. За да изпълни заповедта за запор, банката запорира при условията на разпоредбите на член 32 сумата, посочена в заповедта⁴⁵:

- а) като прави необходимото тази сума (...) да не бъде прехвърляна или теглена от сметката или сметките, посочени в заповедта за запор, или идентифицирани съгласно параграф 1в; или
- б) когато това е предвидено в националното законодателство, като прехвърля тази сума в специална сметка за целите на запориране.

Окончателният размер на запорираната сума може да бъде предмет на уреждане на трансакции, които вече са висящи към момента, в който банката получи заповедта или съответното указание. Такива висящи трансакции обаче могат да се вземат предвид единствено ако са уредени преди издаването на декларацията по член 27 в съответствие със сроковете по член 27, параграф 1.

---

⁴⁵ В съображение може да бъде пояснено, че в зависимост от метода, предвиден в правото на държавата членка по изпълнение, изпълнението на заповедта за запор би могло да се извърши или чрез блокиране на запорираната сума в сметката на длъжника, или чрез прехвърляне на тази сума към специална сметка за целите на запорирането, която може да бъде сметка на компетентния изпълнителен орган, съда или първичната банка.

1б. Независимо от параграф 1а, буква а), на банката се разрешава, ако това е поискано от длъжника, да освободи запорирани средства и да ги прехвърли на сметката на кредитора, посочена в заповедта за целите на заплащането на иска на кредитора, ако са налице всички изложени по-долу условия:

- а) това е специално указано в заповедта, и**
- б) това е разрешено от правото на държавата членка по изпълнение, и**
- в) няма конфликт на конкурентни заповеди по отношение на въпросната сметка⁴⁶.**

1в. Когато в заповедта за запор не е уточнен номерът на банковата сметка или сметки на длъжника, а фигурират само името и други данни във връзка с длъжника, банката или друго образувание⁴⁷, отговарящо за изпълнението на заповедта, посочва сметката или сметките, държани от длъжника в посочената в заповедта банка.

Ако банката или другото образувание не може да идентифицира със сигурност сметка на длъжника въз основа на съдържащата се в заповедта информация, банката:

- а) ⁴⁸получава номера или номерата на сметката или сметките от информационния орган на държавата членка по изпълнение, когато съгласно член 21б, параграф 2, буква д1) в заповедта е посочено, че номерът или номерата на сметката или сметките, подлежащи на запориране, са получени чрез молба по член 17; а**
- б) във всички други случаи, не изпълнява заповедта.**

---

⁴⁶ Този параграф следва да се тълкува във връзка с член 8, параграф 2, буква к) и член 21б, параграф 2, буква з).

⁴⁷ Примери за такива други образувания може да бъдат дадени в съображенията.

⁴⁸ В съображенията би могло да се поясни, че тази буква би се прилагала единствено в редките случаи, когато самата банка не може да установи въз основа на съдържащата се в заповедта информация коя е сметката или сметките, подлежащи на запориране, например когато има сметки на няколко лица с едно и също име и един и същ адрес в една и съща банка. В съображенията би могло да се поясни също така, че с тази разпоредба не се изисква банката да отправя официално запитване до информационния орган, а че с нея по-скоро се дава възможност на банката да получи информация за сметката (вече придобита на един по-ранен етап) по бърз, опростен и неофициален начин.

- 1г. Всички средства, **държани по сметката или сметките, посочени в параграф 1а, буква а),** надвишаващи сумата, посочена в заповедта за заповедта за заповедта, остават **незасегнати от изпълнението на заповедта.**
- 1д. Когато по време на привеждането в действие на заповедта за заповедта за заповедта за заповедта по сметката или сметките, посочени в параграф 1а, буква а) са недостатъчни за обезпечаване на цялата сума, посочена в заповедта, заповедта се привежда в действие само в рамките на наличните суми по сметката или сметките.
- 1е. Когато заповедта за заповедта за заповедта обхваща няколко сметки, държани от длъжника в една и съща банка, и по тези сметки има средства, които превишават посочената в заповедта сума, заповедта се привежда в действие, като се спазва следната последователност:
- а) **спестовни сметки единствено на името на длъжника;**
  - б) **текущи сметки единствено на името на длъжника;**
  - в) **съвместни спестовни сметки, попадащи в обхвата на член 29;**
  - г) **съвместни текущи сметки, попадащи в обхвата на член 29.**
2. *(преместен в параграф 1)*
3. (...)
4. Когато средствата по сметката **или сметките, посочени в параграф 1а, буква а)** са във валута, различна от тази, в която е издадена **заповедта за заповедта за заповедта**, банката преизчислява сумата, посочена в заповедта, към валутата на средствата спрямо обменния курс на **Европейската централна банка или обменния курс на централната банка на държавата членка по изпълнение за продажба на тази валута в деня и часа на привеждане в действие на заповедта и заповедта за заповедта** съответната сума във валутата на средствата.
5. *(преместен в новия член 27а)*

Декларация относно запорирането на средства

1. До края на третия работен ден след изпълнението на заповедта за запор банката или друго образувание, отговарящо за изпълнението на заповедта в държавата членка по изпълнение, (...) издава декларация, като използва формуляра за декларация, установен в съответствие с процедурата по консултиране, упомената в член 50, параграф 2, като посочва дали⁴⁹ и до каква степен са били запорирани средствата в сметката или сметките на длъжника, и ако това е така, на коя дата е изпълнена заповедта. Ако при извънредни обстоятелства не е възможно банката или друго образувание да издаде декларацията в срок от три работни дни, банката или другото образувание я издават при първа възможност, но не по-късно от края на осмия работен ден след изпълнението на заповедта.

Декларацията се предава незабавно в съответствие с параграфи 1а и 1б.

- 1а. Когато заповедта за запор е издадена в държавата членка по изпълнение, банката или друго образувание, отговарящо за изпълнението на заповедта, изпраща декларацията в съответствие с член XX на издаващия съд и — с препоръчана поща, удостоверена с обратна разписка, или с равностойни електронни средства — на кредитора.
- 1б. Когато заповедта е издадена в държава членка, различна от държавата членка по изпълнение, декларацията се предава в съответствие с член XX на компетентния орган на държавата членка по изпълнение, освен ако не е издадена от същия орган.

До края на първия работен ден след получаването или издаването на декларацията този орган изпраща декларацията в съответствие с член XX на издаващия съд и — с препоръчана поща, удостоверена с обратна разписка, или с равностойни електронни средства — на кредитора (...).

---

⁴⁹ Предлага се във формуляра за декларация относно запорирането на средства да се включи възможността да се уточнява например, че не са били запорирани средства, тъй като не е било възможно да се идентифицира никаква сметка съгласно член 26, параграф 1в или понеже средствата, държани в сметката, не надхвърлят освободената от запориране сума, съгласно член 32.

2. (...) Банката или друго образувание, отговарящо за изпълнението на заповедта, по искане на длъжника разкрива на длъжника данните от заповедта. Банката или образуванието могат да направят това и без такова искане.
3. (...)
4. (преместен в новия член 27а)

Член 27а

Отговорност на банката

Всякаква отговорност на банката при неизпълнение на нейните задължения съгласно настоящия регламент се урежда от правото на държавата членка по изпълнение.

Член 28

Задължение на кредитора да поиска освобождаване на сумите, превишаващи посочените в заповедта

1. (...)
2. **Кредиторът** има задължението да предприеме необходимите мерки, за да осигури освобождаването на всяка сума, която, **след привеждането в действие на заповедта за запор**, превишава сумата, **посочена в заповедта за запор**,
  - i) когато **заповедта(...)** обхваща няколко сметки (...) в една и съща или в различни държави членки, или
  - ii) когато **заповедта е била издадена след привеждането в действие на една или повече равностойни национални заповеди срещу същия длъжник и има за цел обезпечаването на същия иск.**

3. **До края на третия работен ден след получаването на всяка декларация по член 27, в която се посочва такова превишаване, кредиторът по най-бързия възможен начин и като използва формуляра за искане за освобождаване на превишаващите посочените в заповедта запорирани средства, установен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 50, параграф 2⁵⁰, подава искане за освобождаване (...) до компетентния орган на държавата членка по изпълнение, в която е станало запорирането на превишаващи заповедта средства.**

След получаване на искането този орган своевременно дава указания на съответната банка да осъществи освобождаването на превишаващите посочените в заповедта средства. Член 26, параграф 1е се прилага в обратния ред.

4. **Настоящият член не пречи някоя държава членка да предвиди в националното си право, че освобождаването на превишаващите посочените в заповедта запорирани средства от определена сметка, държана на нейна територия, се стартира от компетентния изпълнителен орган на тази държава членка по негова собствена инициатива.**

Член 28а⁵¹

Връчване (...) на длъжника

1. **Заповедта за запор, другите документи, посочени в параграф 5, и декларацията по член 27 се връчват на длъжника в съответствие с разпоредбите на настоящия член (...).**

---

⁵⁰ За да се стандартизират и ускорят процедурите, се предлага да бъде включен допълнителен формуляр за искане за освобождаването на запорирани средства, превишаващи посочените в заповедта. Предлага се този формуляр да бъде направен като приложение към декларацията съгласно член 27, така че да се предава на кредитора заедно с информацията за запорирането на средствата. Освен това този формуляр следва да съдържа информация, която да запознава кредитора с неговите задължения, залегнали в член 28.

⁵¹ Първоначално член 25 от предложението на Комисията.

2. Когато длъжникът е с местоживееене в държавата членка по произход, връчването се извършва в съответствие с правото на тази държава членка. Връчването се предприема от издаващия съд или от кредитора, в зависимост от това кой отговаря за извършване на връчването в държавата членка по произход, до края на третия работен ден след получаването на декларацията по член 27, в която е посочено, че средствата са запорирани.

3. Когато длъжникът е с местоживееене в държава членка, различна от държавата членка по произход, издаващият съд или кредиторът, в зависимост от това кой отговаря за извършване на връчването в държавата членка по произход, до края на третия работен ден след получаването на декларацията по член 27, в която е посочено, че средствата са запорирани, предава посочените в параграф 1 документи в съответствие с член XX на компетентния орган в държавата членка по местоживееене на длъжника. Този орган предприема без отлагане необходимите стъпки за връчване на заповедта на длъжника в съответствие със своето право.

Когато държавата членка по местоживееене на длъжника е единствената държава членка по изпълнение, посочените в параграф 5 документи се предават на компетентния орган на тази държава членка по време на предаването на заповедта в съответствие с член 24, параграф 3. В такъв случай този компетентен орган предприема връчването на всички посочени в параграф 1 документи до края на третия работен ден след деня на получаване или издаване на декларацията по член 27, в която е посочено, че средствата са запорирани.

Компетентният орган уведомява издаващия съд и кредитора, в зависимост от това кой е предал документите, които трябва да се връчат, за резултатите от връчването им на длъжника.

4. Когато длъжникът е с местоживееене в трета държава, връчването се извършва в съответствие с правилата за международно връчване, приложими в държавата членка по произход.

- 5. Следните документи се връчват на длъжника, по целесъобразност придружени от превод или транслитерация, както е предвидено в член 47, параграф 1:**
- i) заповедта за заповед за заповед, като се използват части А и Б от формуляра, посочен в член 21б, параграфи 2 и 3;**
  - ii) молбата за издаване на заповед за заповед, която е подадена от кредитора до съда;**
  - iii) копия на всички документи, които кредиторът е представил на съда с цел получаване на заповедта⁵².**
- 6. Когато заповедта за заповед се отнася до повече от една банка, само първата декларация по член 27, в която е посочено, че средствата са заповедирани, се връчва на длъжника в съответствие с настоящия член. Всяка последваща декларация съгласно член 27 се свежда до знанието на длъжника незабавно.**

---

⁵² В съображение би могло да се поясни, че съдът може да приложи допълнителни документи, залегнали в основата на решението на съда, като стенограми и устно изслушване.

Член XX

Предаване на документи

1. Когато в настоящия регламент се предвижда предаването на документи в съответствие с настоящия член, това предаване може да се извърши по всякакъв подходящ начин, при условие че съдържанието на получения документ е вярно и съответства на съдържанието на предадения документ и цялата информация в него е четлива⁵³.
2. Съдът или органът⁵⁴, получили документи в съответствие с параграф 1, в рамките на един работен ден след получаването им изпращат по възможно най-бързия начин на органа, кредитора или банката, изпратили документите, разписка за получаване, като използват стандартния формуляр⁵⁵, установен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 50, параграф 2.

---

⁵³ Член XX е в духа на член 4, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1393/2007 (Регламент относно връчване на документи).

⁵⁴ Въпросът за разписката за получаване на декларацията на банката от кредитора е уреден в член 27, параграфи 1а и 1б, където има изискване декларацията на банката да бъде изпратена на кредитора с препоръчана поща, удостоверена с обратна разписка, или с равностойни електронни средства.

⁵⁵ Предлага се стандартният формуляр за удостоверяване на получаването да се оформи като формуляра, използван съгласно Регламент (ЕО) №1393/2007 (Регламент относно връчване на документи) — вж. ОВ L 324, 10.12.2007 г., стр. 90.

Член 29

Запориране на съвместни сметки и сметки на упълномощени лица

Средства, държани по сметки, които според документацията на банката не се държат единствено от длъжника, или се държат от трета страна от името на длъжника, или от длъжника от името на трета страна, (...) могат да бъдат запорирани съгласно настоящия регламент само до степеня, до която могат да подлежат на запориране съгласно (...) правото на държавата членка по изпълнение(...).

Член 30

(преместен в член 43а)

Член 31

(преместен в член 43б)

Член 32

Суми, освободени от налагане на заповор⁵⁶

1. Когато (...) определени суми са освободени от заповор съгласно правото на държавата членка по изпълнение (...), тези суми са освободени от налагане на заповор съгласно настоящия регламент.
2. (...)

---

⁵⁶ Член 32, член 35, параграф 1, буква а) и член 35а, параграф 3, които трябва да се тълкуват във връзка с член 32, биха могли да се пояснят чрез съображение, формулирано по следния начин:

Настоящият регламент следва да гарантира, че заповорът на сметката на длъжника не засяга сметките, които са освободени от заповор съгласно правото на държавата членка по изпълнение. В зависимост от процесуалната система, приложима в тази държава членка, преди изпълнението на заповедта съответната сума следва да бъде освободена ex officio от отговорния орган, който може да бъде съдът, банката или компетентният изпълнителен орган, или да бъде освободена по искане на длъжника след изпълнението на заповедта. Когато са запорирани сметки в няколко държави членки и освобождаването е приложено повече от веднъж, кредиторът следва да може да подаде молба до компетентния съд на държава членка по изпълнение или, когато това е предвидено в националното законодателство на държавата членка по изпълнение, до компетентния изпълнителен орган в посочената държава членка за коригиране на освобождаването, приложено в нея.

3. (...) Когато съгласно правото на държавата членка по изпълнение сумите, посочени в параграф 1, са освободени от заповед без отправено искане⁵⁷ от страна на длъжника, органът, отговорен за освобождаване на сумите в тази държава членка, по собствена инициатива освобождава съответните суми от заповед.
- 3а. Когато съгласно правото на държавата членка по изпълнение сумите, посочени в параграф 1, са освободени от заповед по искане на длъжника, сумите се освобождават от заповед при подадена молба от длъжника, както е предвидено в член 35, параграф 1, буква а).
4. (включен в параграф 3)

Член 33

Степенуване на заповедта за заповед

Заповедта за заповед е от същия ред, ако има такъв, като (...) равностойна национална заповед в държавата членка по изпълнение⁵⁸⁵⁹. (...)

---

⁵⁷ Информацията относно различните видове системи на освобождаване, приложими в държавите членки, следва да се представя в стандартна форма като справка в Европейския съдебен атлас, където тази информация ще бъде предоставена.

⁵⁸ В съображение може да се поясни, че това обхваща и случаи, при които съгласно националното право, определени мерки за прилагане имат приоритет пред мерките за заповед.

⁵⁹ В съображение може да бъде пояснено, че за целите на настоящия регламент заповедите *in personam*, които съществуват в някои национални правни системи, могат да се считат за „еквивалентни на национални заповеди“, но че може да е необходимо да се направи разграничение по отношение на разходите за изпълнението на такива заповеди.

Глава 4

Средства за правна защита срещу заповед за запор

Член 34

Средства за правна защита на длъжника срещу заповедта за запор

1. (...) След подаване на молба от длъжника до компетентния съд на държавата членка по произход, заповедта за запор се отменя или, когато е приложимо, се изменя на основание, че:
- а) условията или изискванията (...), посочени в настоящия регламент, не са спазени⁶⁰;
  - б)⁶¹ заповедта, декларацията по член 27 и/или другите документи, посочени в член 28а, параграф 5, не са връчени на длъжника в срок от 14 дни след запорирането на неговата(ите) сметка(и);
  - в) документите, връчени на длъжника в съответствие с член 28а, не отговарят на езиковите изисквания, посочени в член 47, параграф 1;
  - г) запорираните суми, превишаващи размера на посочената в заповедта сума, не са освободени в съответствие с член 28;
  - д) сумата по иска, чието изпълнение кредиторът се стреми да гарантира със заповедта, е изплатена напълно или частично; или
  - е) с решение по същността на въпроса⁶² е отхвърлен искът, чието принудително изпълнение кредиторът се стреми да гарантира със заповедта; или решението е отменено, или съдебната спогодба или автентичният акт, чието изпълнение кредиторът се стреми да гарантира със заповедта, са анулирани⁶³.

---

⁶⁰ Примери за положения, които попадат в това основание, може да бъдат дадени в съображенията.

⁶¹ Букви в), г), д) и е) заменят букви а), б), в) и г) от предишния член 35а (както беше формулиран в док. 11713/13).

⁶² Вж. бележка под линия 25 към член 13, параграф 1.

⁶³ Предишни подточка і) от член 35, параграф 1, буква б) и подточка і) от член 35, параграф 3.

2. (...) След подаване на молба от длъжника до компетентния съд на държавата членка по произход решението относно гаранцията съгласно член 16а се подлага на преглед на основание, че условията или изискванията по този член не са изпълнени. Ако въз основа на такова средство за правна защита съдът изиска от кредитора да учреди гаранция или допълнително обезпечение, се прилага първото изречение от член 16а, параграф 3 по целесъобразност и съдът посочва, че заповедта за запор ще бъде оттеглена или изменена, ако изискваната (допълнителната) гаранция не бъде учредена в рамките на определения от съда срок.

3. (...) ⁶⁴

4 ⁶⁵. Средството за правна защита, за което е подадена молба съгласно параграф 1, буква б), се предоставя, освен ако невръчването не се коригира в срок от 14 дни от информирането на кредитора за молбата на длъжника за средство за правна защита съгласно параграф 1, буква б).

Освен ако вече не са били взети мерки за връчване на невръчените документи чрез други средства, за целите на оценката дали да се предостави средство за правна защита съгласно параграф 1, буква б), този пропуск се смята за отстранен:

а) ако кредиторът отправи молба до органа, отговарящ за връчването съгласно правото на държавата членка по произход, да връчи документите на длъжника; или

---

⁶⁴ Части от параграф 3 от първоначалното предложение на Комисията бяха включени в параграф 1, а други части — преместени в член 35б. Параграфи 4, 5, 6 и 7 бяха преместени в член 35б.

⁶⁵ Настоящият параграф заменя предишния член 35а, параграф 2 (както се съдържа в документ 11713/13).

Настоящият параграф може да бъде пояснен чрез съображение, формулирано по следния начин:

Когато длъжникът подава молба за отмяна на заповедта за запор на основание, че заповедта и декларацията на банката не са му били връчени съгласно предвиденото в настоящия регламент, заповедта не се отменя, ако невръчването бъде коригирано в определения за целта срок. За коригиране на невръчването, кредиторът следва да отправи молба до органа, отговарящ за връчването в държавата членка по произход, съответните документи да бъдат връчени на длъжника с препоръчана поща или, ако длъжникът се е съгласил да вземе документите от съда, да осигури необходимите преводи на документите за съда.

- б) в случай че длъжникът е посочил в молбата си за средство за правна защита, че е съгласен да отиде да получи документите си от съда на държавата членка по произход и в случай че кредиторът е отговарял за предоставяне на преводите — ако кредиторът предаде на този съд преводите, изисквани съгласно член 47, параграф 1.**

Органът, отговарящ за връчването съгласно правото на държавата членка по произход, по искане на кредитора в съответствие с буква а) без отлагане връчва документите на длъжника с препоръчана поща, удостоверена с обратна разписка, на адреса, посочен от длъжника съгласно параграф 6 от настоящия член.

Когато отговорен за предприемане на действия по връчването на документите, посочени в член 28а, е бил кредиторът, пропусъкът по връчването може да бъде отстранен само ако кредиторът докаже, че е предприел всички мерки, които е трябвало да предприеме, за да бъде извършено първоначалното връчване на документите.

- 5. Средството за правна защита, за което е подадена молба съгласно параграф 1, буква в, се предоставя, освен ако кредиторът не осигури на длъжника изискваните съгласно настоящия регламент преводи в срок от 14 дни от информирането на кредитора за молбата на длъжника за средство за правна защита съгласно параграф 1, буква в).**

Прилагат се съответно втората и третата алинея на параграф 4.

- 6. В молбата си за средство за правна защита по параграф 1, букви б) и в) длъжникът посочва адрес, на който могат да се изпратят посочените в член 28а документи и преводи в съответствие с параграфи 4 и 5 от настоящия член, или, алтернативно, посочва, че е съгласен да отиде да получи документите си от съда на държавата членка по произход.**

Член 35

Средства за правна защита на длъжника срещу изпълнението на заповедта за
запор

1. (...) Независимо от членове 34 и 35а, след подаване на молба от длъжника до компетентния съд или, когато това е предвидено в националното законодателство, до компетентния изпълнителен орган в държавата членка по изпълнение, изпълнението на заповедта за запор в държавата членка по изпълнение:
- а) се ограничава на основание, че определени суми по сметката следва да бъдат освободени от запор в съответствие с член 32, параграф 3а или че тези суми са освободени от запор и не са били отчетени или са били неправилно отчетени при изпълнението на заповедта в съответствие с член 32, параграф 3; или
  - б) се прекратява на основание, че:
    - (i) запорираната банкова сметка е изключена от обхвата на настоящия регламент съгласно член 2, параграфи 3 и 5;
    - (ii) изпълнението на съдебното решение, съдебната спогодба или автентичния акт, което кредиторът се стреми да гарантира със заповедта, е получило отказ в държавата членка по изпълнение⁶⁶;
    - (iii) (...) изпълнителната сила на съдебното решение, чието изпълнение кредиторът се стреми да гарантира със заповедта, (...) е била временно прекратена в държавата членка по произход; или
    - (iv) се прилага някоя от буквите б), в), г), д) или е) от член 34, параграф 1. Параграфи 4, 5, и 6 от член 34 се прилагат по целесъобразност.

---

⁶⁶ Настоящата подточка се отнася до случаи на отказ на изпълнение по членове 46, 58 и 59 от Регламент № 1215/2012 („Брюксел I“ (преработен текст).

2. (...)
3. (...)
4. (...) След подаване на молба от длъжника до компетентния съд в държавата членка по изпълнение, изпълнението на заповедта за запор в тази държава членка се прекратява, ако то явно противоречи на обществения ред (*ordre public*) в държавата членка по изпълнение.
5. (...) ⁶⁷

Член 35а

Други средства за правна защита, които са на разположение на длъжника и на кредитора

- 1 ⁶⁸. (...) Длъжникът или кредиторът могат по всяко време да подадат молба до съда, който е издал заповедта за запор, за изменение или отмяна на заповедта на основание, че обстоятелствата, въз основа на които тя е била издадена, са се променили (...).
- 1а. Съдът, който е издал заповедта за запор, може също така, когато това е позволено от правото на държавата членка по произход, по всяко време по собствена инициатива да измени или отмени заповедта поради променени обстоятелства.
2. Длъжникът и кредиторът, на основание, че са се споразумели да уредят иска, могат по всяко време да подадат съвместно молба до съда, който е издал заповедта за запор, за отмяна или изменение на последната или до компетентния съд на държавата членка по изпълнение, или, когато това е предвидено в националното законодателство, до компетентния изпълнителен орган в тази държава членка за прекратяване или ограничаване на нейното изпълнение.

---

⁶⁷ Параграф 5 от първоначалното предложение на Комисията отчасти е включен в параграфи 1 и 3 и отчасти е преместен в член 35б; параграфи 6, 7, 8 и 9 са преместени в член 35б.

⁶⁸ Настоящият параграф заменя член 40 от предложението на Комисията.

3. Кредиторът може по всяко време да подаде до компетентния съд на държавата членка по изпълнение или, когато това е предвидено в националното право, до компетентния изпълнителен орган в тази държава членка молба за изменение на изпълнението на заповедта за заповор, съдържаща корекция на освобождаването, приложено в тази държава членка съгласно член 32, на основание, че вече са приложени други освобождавания за достатъчно голяма сума по отношение на една или няколко сметки, поддържани в една или повече други държави членки, и че следователно корекцията е целесъобразна.

Член 35в

Процедура за средствата за правна защита съгласно членове 34, 35 и 35а

- 1⁶⁹. За подаването на молба за правна защита съгласно членове 34, 35 или 35а се използва формулярът за правна защита, установен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 50, параграф 2. Молбата може да бъде подадена посредством всякакви средства за комуникация, включително електронни, които са приети съгласно процесуалните правила на държавата членка, в която е подадена молбата.
- 2⁷⁰. Молбата се свежда до знанието надругата страна.
- 3⁷¹. (...) Освен когато молбата е подадена от длъжника съгласно член 35, параграф 1, буква а) или съгласно член 35а, параграф 2, (...) решението по молбата се постановява след като на двете страни е дадена възможност да представят аргументите си, включително чрез онези подходящи средства на комуникационните технологии, които се предоставят съгласно националното право на всяка от участващите държави членки.

---

⁶⁹ Настоящият параграф обединява двете последни изречения съответно на член 34, параграф 3 и член 35, параграф 5.

⁷⁰ Настоящият параграф обединява член 34, параграф 4 и член 35, параграф 6, изменящи букви а), б) и в) от тези разпоредби.

⁷¹ Настоящият параграф обединява член 34, параграф 5 и член 35, параграф 7.

4. Решението се постановява без отлагане, но не по-късно от 21(...) дни след като съдът или, когато това е предвидено в националното право, компетентният изпълнителен орган е получил цялата необходима информация, за да вземе решение. Решението се съобщава на страните.
- 5⁷². Решението за отмяна или изменение на заповедта за запор и решението за ограничаване или прекратяване на изпълнението на заповедта за запор подлежат на незабавно изпълнение (...).
- а)⁷³ Когато е подадена молба за средство за съдебна защита в държавата членка по произход, съдът в съответствие с член XX без отлагане предава решението относно средството за правна защита на компетентния орган на държавата членка по изпълнение, като използва формуляра, установен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 50, параграф 2. Веднага след получаването му този орган прави необходимото за изпълнение на решението относно средството за правна защита. (...)
- Когато решението относно средството за правна защита се отнася до банкова сметка, поддържана в държавата членка по произход, изпълнението по отношение на тази банкова сметка се извършва в съответствие с правото на тази държава членка.
- б) Когато е подадена молба за средство за съдебна защита в държавата членка по изпълнение, изпълнението на решението относно средството за правна защита се осъществява в съответствие с правото на тази държава членка.

---

⁷² Настоящият параграф обединява член 34, параграф 6 и член 35, параграф 8.

⁷³ Настоящият параграф заменя член 34, параграф 7.

Член 36

(...)⁷⁴

Член 37

Право на обжалване

Всяка страна има право да обжалва решение, постановено съгласно членове 34, 35 или 35а (...). Жалбата се подава, като се използва формулярът за обжалване, установен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 50, параграф 2.

Член 38

Право на учредяване (...) на гаранция като алтернатива на запор

По молба на длъжника

- i) съдът, издал заповедта за запор, може да разпреди освобождаването на запорираниите средства, ако длъжникът учреди пред този съд гаранция в размера на сумата в заповедта или алтернативно обезпечение⁷⁵ във форма, приемлива съгласно правото на държавата членка, в която се намира съдът,(...) и на стойност поне еквивалентна на тази сума (...).**
- ii) компетентният съд или — ако националното право предвижда това — компетентният орган по изпълнение на държавата членка по изпълнение, може да прекрати изпълнението на заповедта за запор в държавата членка по изпълнение, ако длъжникът учреди пред въпросния съд или орган парична гаранция равна на сумата, запорирана в тази държава членка, или алтернативно обезпечение в приемлива форма съгласно правото на държавата членка, в която се намира съдът, (...) и на стойност поне еквивалентна на тази сума (...).**

---

⁷⁴ Защитата на по-слабата страна (потребителя) вече е отразена в правилото за компетентността (член 6, параграф 4).

⁷⁵ По отношение на гаранцията по член 16а алтернативното обезпечение на запора може да се учреди например под формата на банкова гаранция или ипотека.

(...) Членове 24 и 26 се прилагат по целесъобразност за освобождаването на запорираните средства. Учредяването на гаранция като алтернатива на запор се свежда до знанието на кредитора в съответствие с националното право.

Член 39

Права на трети страни

- 1. Правото на трета страна да оспорва заповед за запор се урежда съгласно правото на държавата членка по произход.**
- 2. Правото на трета страна да оспорва изпълнението на заповед за запор се урежда съгласно правото на държавата членка по изпълнение.**
- 3. Без да се засягат други правила за компетентност, установени в правото на Съюза или в националното право, компетентност за разглеждане на всеки иск, заведен от трета страна:**
  - а) за оспорване на заповед за запор имат съдилищата на държавата членка по произход, а**
  - б) за оспорване на изпълнението на заповед за запор в държавата членка по изпълнение имат съдилищата на държавата членка по изпълнение или ако това е предвидено в правото на тази държава членка — компетентният правоприлагащ орган.**

Член 40
(преместен в член 38б)

Глава 5

Общи разпоредби

Член 40а

Легализация или други подобни формалности

В рамките на настоящия регламент не се изисква легализация или други подобни формалности.

Член 41

Процесуално представителство (...)

Представителство от адвокат или друг юрист не е задължително при производство за получаване на заповед за запор. При производства по глава 4 не е задължително представителство от адвокат или друг юрист, освен ако подобно съгласно правото на държавата членка на съда или органа, сезиран в молбата за средство за правна защита, такова представителство е задължително, независимо от националността и местоживеенето на страните⁷⁶.

---

⁷⁶ Разпоредбата е приведена в съответствие с член 41, параграф 3 от Регламент № 1213/2012 (преработения регламент Брюксел I).

Член 42

(...)

Член 43

Съдебни такси

Съдебните такси по производства за получаване на заповед за запор или за правна защита срещу заповед за запор не могат да бъдат по-високи от таксите за получаване на равностойна национална заповед или за правна защита срещу подобна национална заповед(...). (...)

Член 43а⁷⁷

Разходи на банките

1. Една банка (...) има право да иска плащане или възстановяване от кредитора или длъжника на разходи, произтичащи от привеждането в действие на заповед за запор (...), само когато съгласно правото на държавата членка по изпълнение банката има право на такова плащане или възстановяване на разходите за равностойни национални заповеди (...).
2. Таксите, начислявани от банката за покриване на посочените в параграф 1 разходи, (...) се определят, като се отчита сложността на изпълнение на заповедта за запор, и не могат да бъдат по-високи от таксите, начислявани за изпълнението равностойни национални заповеди⁷⁸.
3. (...) Таксите, начислявани от банката за покриване на разходите за предоставяне на информация за сметка съгласно член 17, не могат да бъдат по-високи от действително направените разходи и, когато е приложимо, не могат да бъдат по-високи от разходите за предоставяне на информация за сметка във връзка с равностойни национални заповеди.

---

⁷⁷ Първоначално член 30 от предложението на Комисията.

⁷⁸ Държавите членки ще трябва да съобщят съгласно член 48 дали банките на тяхна територия имат право да начисляват такси за изпълнението на равностойни национални заповеди и ако е така, дали тези такси се начисляват на длъжника или на кредитора.

Член 43б⁷⁹

Такси, начислявани от публичните органи

(...) Таксите, начислявани от която и да било институция или друг орган в държавата членка по изпълнение, които участват в обработването или изпълнението на заповед за заповед или в предоставянето на информация за сметка съгласно член 17 (...), се определят въз основа на тарифа на таксите или други правила, установени предварително от всяка държава членка (...), в които по прозрачен начин се определят приложимите такси. При определянето на тази тарифа или на подобни правила държавата членка може да вземе под внимание сумата, посочена в заповедта, и сложността на обработването на заповедта. Когато е приложимо, таксите не могат да бъдат по-високи от таксите, начислявани във връзка с равностойни национални заповеди.

Член 44

Срокове

Когато при изключителни обстоятелства⁸⁰ не е възможно за съда (...) или участващия орган да спазят сроковете, предвидени в член 17, параграф 5б, член 21а, член 24, параграф 2, член 27, параграф 1б, второ изречение, член 28а, параграфи 2, 3 и 6, член 34, параграф 4 и член 35б, параграфи 4 и 5, съдът или органът предприемат необходимите мерки, изисквани по тези разпоредби, възможно най-скоро. (...)

---

⁷⁹ Първоначално член 31 от предложението на Комисията.

⁸⁰ В съображение би могло да се посочи, че правната и фактическа сложност на случая може да бъде считана за такова изключително обстоятелство.

Член 45

Връзка с националното процесуално право

1. Всички процесуални въпроси, които не са изрично разгледани в настоящия регламент, се уреждат от правото на държавата членка, в която се извършва процедурата⁸¹.
2. Последниците от образуването на производство по несъстоятелност върху отделни изпълнителни производства, като изпълнение на заповед за заповед за заповед, се уреждат от правото на държавата членка, в която е открито производство по обявяване в несъстоятелност.

Член 45а

Защита на данните

1. Личните данни, получени, обработени или предадени по силата на настоящия регламент, са адекватни, значими и не надвишават необходимото предвид целта, за която са получени, обработени или предадени, и могат да се използват само за тази цел.
2. Компетентният орган, информационният орган и всеки друг орган, който отговаря за изпълнението на заповед за заповед, не могат да съхраняват посочените в параграф 1 данни след срока, необходим за целта, за която са били получени, обработени или предадени, който във всички случаи не може да бъде по-дълъг от 6 месеца след приключване на производството, като през този период се гарантира подходяща степен на защита на личните данни. Настоящата разпоредба не се прилага за данни, обработвани или съхранявани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

---

⁸¹ В съображение могат да се дадат примери за процесуални въпроси, които се регулират от националното законодателство (напр. въпросите от кого следва да се осигуряват евентуално необходимите преводи съгласно проекта за регламент и кой трябва (първоначално и окончателно) да понесе разходите за тези преводи).

Член 46

Връзка с други правни инструменти

(...) Настоящият регламент не засяга прилагането на:

- а) Регламент (ЕО) № 1393/2007⁸², освен предвиденото в член 13, параграф 2, член 17, параграфи 3 и 5а, член 21, параграф 1в, член 24, параграфи 3 и 6, член 27, параграфи 1а и 1б, член 28а, параграфи 1, 3, 5 и 6, член XX, член 34, параграф 4, член 35б, параграфи 2 и 4 и член 47, параграф 1 от настоящия регламент;
- б) Регламент (ЕС) № 1215/2012⁸³;
- в) Регламент (ЕО) № 1346/2000⁸⁴;
- г) Директива 95/46/ЕО⁸⁵(...), с изключение на предвиденото в член 17, параграф 6 и член 45а от настоящия регламент;
- д) Регламент (ЕО) № 1206/2001⁸⁶;
- е) Регламент (ЕО) № 864/2007⁸⁷, с изключение на предвиденото в член 16б, параграф 4 от настоящия регламент.

---

⁸² Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела („връчване на документи“) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета (ОВ L 324, 10.12.2007 г., стр. 79).

⁸³ Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (преработен текст), (ОВ L 351, 20.12.2012 г., стр. 1).

⁸⁴ Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 г. относно производството по несъстоятелност (ОВ L 160, 30.6.2000 г., стр. 1).

⁸⁵ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31).

⁸⁶ Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета от 28 май 2001 г. относно сътрудничеството между съдилища на държавите членки при събирането на доказателства по граждански или търговски дела (ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 1).

⁸⁷ Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно приложимото право към извъндоговорни задължения („Рим II“) (ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 40).

1. (...) Всички документи, изброени в член 28а, параграф 5, подточки i) и ii), които следва да се връчат на длъжника и не са на официалния език на държавата членка по местоживее на длъжника, или когато има няколко официални езика в тази държава членка — на официалния език или на един от официалните езици на мястото, където е установен длъжника, или на друг език, който той разбира, се придружават от превод или транслитерация на един от тези езици⁸⁸. Документите, посочени в член 28а, параграф 5, подточка iii), не е необходимо да се превеждат. Съдът обаче може да реши, че по изключение е необходимо определени документи да бъдат преведени или транслитерирани, за да се даде възможност на длъжника да предяви своите права.
2. (...) Всички документи, които се изпращат съгласно настоящия регламент на съд или на компетентен орган, (...) могат да бъдат и на всеки друг официален език (...) на институциите на Съюза, които съответната държава членка е посочила, че може да приеме.
3. Всеки писмен превод, направен съгласно настоящия регламент, се извършва от лице, квалифицирано да прави преводи в една от държавите членки.

---

⁸⁸ Вж. бележка под линия 81 към член 45.

Член 48

Информация, предоставяна от държавите членки

1. До ...⁸⁹(...), държавите членки съобщават на Комисията следната информация:
- а) **съдилищата, определени за компетентни да издават заповед за запор (член 6, параграф 6);**
  - (аб) органа, определен за компетентен да получава информация за сметката (член 17);**
  - б) методите за получаване на информация за сметката, предвидени в (...) националното законодателство (член 17, параграф 5);
  - в) съдилищата, в които се подава жалбата (...) (член 22);
  - ва) органа или органите, определен(и) като компетентен(и) за получаването, предаването и връчването на заповедта за запор и на други документи съгласно настоящия регламент (член 4, точка 14а);**
  - г) компетентния орган за изпълнение на заповедта за запор в съответствие с глава 3;
  - д) до каква степен върху съвместните сметки и върху сметките на упълномощени лица може да бъде налаган запор съгласно националното законодателство (член 29);
  - е) правилата, приложими за суми, освободени от запор по силата на националното законодателство (член 32);
  - ж) **дали съгласно националното им право банките имат право да начисляват такси за изпълнението на равностойни национални заповеди или за предоставяне на информация за сметка и, ако е така, коя страна трябва да заплати тези такси предварително и окончателно (член 43а);**

---

⁸⁹ шест месеца преди датата на прилагане на настоящия регламент

- жа) тарифата на таксите или другите правила, по които се определят приложимите такси, начислявани от която и да било (...) институция или друг орган, който участва в обработването или изпълнението на заповед за заповед(член 43б);**
- з) дали **равностойните национални заповеди** подлежат на степенуване съгласно националното право (член 33);
- и) съдилищата **или когато е приложимо — органа по изпълнението,** компетентен по отношение на средствата за правна защита (член 34, параграф 1, **член 35, параграф 1** или **член 35, параграф 4**);
- иа) **съдилищата, до които се подава жалба, срока, ако има такъв, за подаване на жалба съгласно националното право и момента, от който този срок започва да се отчита (член 37);**
- й) **ориентировъчен размер** на съдебните такси (...) (член 43); **както и**
- к) езиците, които се приемат за превод на документите (член 47, параграф 2).
- (...) Държавите членки **уведомяват Комисията за всички последващи** изменения на тази информация.
3. Комисията прави информацията (...) обществено достъпна чрез всички подходящи средства и по-специално чрез Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела.

Член 49

Установяване и последващи изменения на формулярите

Комисията (...) приема актове за изпълнение за установяване и за последващо изменение на формулярите, посочени в член 8, параграф 1, член 13, параграф 2, член 17, параграф 2, член 21б, параграф 1, член 27, параграф 1, член 28, параграф 3, член XX, параграф 2, член 35б, параграф 1, член 35б, параграф 5, буква а) и член 37. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 50, параграф 2 (...).

Член 50

Процедура на комитет

1. (...) Комисията (...) се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011 (...).
3. (...)
4. (...)
5. (...)

Член 51

Наблюдение и преразглеждане

1. До ...⁹⁰ Комисията **представя** на Европейския парламент, **на Съвета и на** Европейския икономически и социален комитет доклад за прилагането на настоящия регламент, **включително оценка дали:**
  - а) финансовите инструменти следва да бъдат включени в обхвата на настоящия регламент;**
  - б) възможността за отправяне на искане съгласно член 17 следва да бъде разширена, и**
  - в) сумите, с които е кредитирана сметката на длъжника след привеждането в действие на заповедта за заповедта, могат да подлежат на запориране по силата на заповедта.**
- (...) Докладът е придружен, ако е подходящо, от предложение за **изменение** на настоящия регламент и **оценка на въздействието на разпоредбите, които предстои да бъдат въведени.**
2. *(преместен в параграф 1)*
3. **За целите на параграф 1 при искане** държавите членки събират и предоставят на Комисията информация за:
  - а) броя на молбите за издаване на **заповед за заповед** и броя на случаите, в които заповедта е била издадена (...);
  - б) броя на молбите за **правна защита съгласно** членове 34 и 35 (...) и, ако е възможно, броя на случаите, в които правната защита е била предоставена; **както и**
  - в) броя на молбите за **обжалване съгласно член 37** и, ако е възможно, броя на случаите, в които обжалването е било успешно.

---

⁹⁰ 5 години след датата на прилагане на настоящия регламент.

Глава 6

Заклучителни разпоредби

Член 52

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от ... г.⁹¹, с изключение на член 48, който се прилага от ... г.⁹²

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в

За Европейския парламент

За Съвета

Председател

Председател

---

⁹¹ 30 месеца след влизането в сила на настоящия регламент.

⁹² Шест месеца преди датата на прилагане на настоящия регламент.